

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 55 (1693)

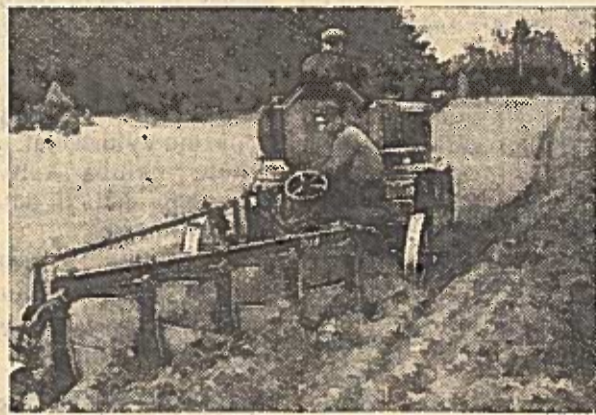
1958 m. liepos mėn. 12 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

UŽ PROCENTŲ SLEPIASI DAUG TRŪKUMŲ

Rajono Darbo Žmonių deputatų tarybos VII sesija apžavė klausimą apie prekybą darbu rajone. Kaip pažymėjo rajkoopsajungos reikalų valdytojas drg. Kilas, per paskutinius metus visi rajono kooperatyvai pasiekė neblogų rezultatų aprūpinant darbo žmones maisto ir pramonės prekėmis, keliant prekybą kultūrą ir plečiant parduotuvių tinklą. Dabartiniu metu mūsų rajono

darbininkams, kolūkiečiams ir tarnautojams parduodama žymiai daugiau žviesio, aukraus, makaronų, konditerijos gaminių ir kitų maisto produktų, negu praėjusiais metais. Žymiai išsiplėtė prekyba pramoninėmis prekėmis. Drauge su tuo sesija atidengė visą eilę stambių trūkumų prekybinių organizacijų darbe. Apie juos reikia smulkiau pakalbėti.

Veisiejų rajono „Aušros“ kolūkyje sparčiai ruošiamos dirvos žiemkenčių sėjai. Į laukus vežamos durpės, mėšlas, ariami pūdymai. Pagrindinius darbus atlieka kolūkio traktorinė brigada. Šiuo metu čia jau suarta daugiau kaip 130 hektarų pūdyimų. Geral dirba kolūkio traktorininkas Algirdas Valungevičius.

Nuotraukoje: traktorininkas Algirdas Valungevičius ir prikabinėtojas Romas Kuckailis antroje laukininkystės brigadoje arija pūdymus.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Nepaprastai tolimas greitasis skridimas

Šiomis dienomis generalinio konstruktoriaus akademiko A. Tupolevo konstrukcijos keleivinis lėktuvas TU-114D, atliko nepaprastai tolimą greitąjį skridimą.

Visas skridimas, įskaitant tris tarpinius nutūpimus, truko 77 valandas. Iš šio laiko lėktuvas ore buvo 48 valandas 30 minučių ir vidutiniškai skrido 710 kilometrų į valandą 10 000–12 000 metrų aukštyje. Jis nuskrido 34 400 kilometrų. Tai žymiai ilgesnis kelias už žemės rululio lygiagrečią, einančią per Maskvą.

Lėktuvas TU-114D praskrido virš visų sąjunginių respublikų sostinių. Lėktuvo materialinės dalys, varikliai ir įrenginiai dirbo gerai: išorės ir vidaus ryšys viso skridimo metu veikė patikimai.

Lėktuve buvo 24 keleiviai.

Tuo pačiu metu antrasis lėktuvas TU-114D be nūlūpimo skrido Maskvos — Balkalo ežero rajono — Maskvos maršrutu. Bendras kelio ilgis 9 600 kilometrų. Lėktuvas vidutiniškai skrido 740 kilometrų greičiu.

(TASS-ELTA).

TARP DVIEJŲ AUKLIŲ...

Yra „Socializmo kelių“ kolūkio IV jungtinėje brigadoje veršelių ferma. Šiuos veršelius, šerita kalbama Julė Kalrytė. Jei juos tekėtų važiuoti pro didelį, baltomis čerpėmis dengtu stogu tvarlį, jus pasitiktų skardus, rėksmingas veršelių bliovimas.

Ko gi jie taip nerimsta?

Pasirodė, dalykas ne visai paprastas. Pažvelgus į veršelius, vietoj dailių, žvilgančių gyvulių, matysime tik... jų griaučius, aptemptus oda.

Nejučiomis prisimename, kaip augo mūsų brigadoje pernykščiai veršeliai, kada juos prižiūrėjo kolūkietės Stasienė ir Gastūnienė. Nepalyginsi. Apvalučiai, dailučiai, kaip nulieti, o plaukas koks — švelnūtelis, blizga, tarytum šil-

kinis. Būdavo, neužgirsti jų ir balso — visada ramūs, ramučiai. O lada ir pašaras buvo blogesnis, ir pieno jiems mažiau duodavo. Šiemet su pašarais nesiskundžiama — pakankamai išduodama veršeliams miltų, sėmenų, pieno, žaltojo pašaro.

Viena aišku, kad veršeliams skirtas pašaras nuolau ne ten, kur reikiama...

Vieta; Julė Kalrytės, nors darbadieniai rašomi jos sąskaiton, veršelius prižiūrė jos sesuo Genė. Julė dirba laukininkystėje.

— Julė jaunesnė — geriau jai lakstyti po laukus, o aš galiu ir prie namų pabūti, veršelius pažūrėti, — aiškina Genė.

Kaip tarė, taip padarė. Anksčiau Genė Kalrytė dirbo kolūkyje mel-

Dienos temomis

PRIEŠGAISRINĖS APSAUGOS SUSTIPRINIMO MĖNUO

Priešgaisrinės apsaugos darbo pagerinimas — svarbus visuomeninis reikalas, todėl šis mėnuo turi rasti platų atgarsį mūsų rajono kolūkiuose, ūmonėse, organizacijose.

Dideli uždaviniai ryšium su priešgaisrinės apsaugos darbo pagerinimo mėnesio surengimu tenka apylinkių taryboms, kolūkių valdyboms. Daug gyvulininkystės ir kitų svarbių pastatų, grūdų sandėlių dar nėra pilnai aprūpinti priešgaisrinės apsaugos priemonėmis: trūksta statinių su vandeniu, kibirų, gesintuvų, pristatomų kopėčių, kablų, laužtuvų, signalų, kurie praneštų apie kilusį gaisrą.

Rankinius ir motorinius priešgaisrinius sturblius, kurie yra netvarkingi, reikia atremontuoti ir laikyti tam tikslui tinkamose patalpose.

Rokiškio savanorių gaisrininkų draugija sudaro sulartis dėl žalbolaidžių įrengimo. Visi svarbesnieji ūkiniai, gyvenamieji ir kiti pastatai turi būti aprūpinti žalbolaidžiais.

MTS, MMS, tarybiniai ūkiai turi pasirūpinti įrengti prie autocisternų, automašinių sruvų laistytuvų prietaisus gaisrui gesinti, teikti pagalbą kolūkiams kasant paprasčiausius vandens baseonus, įrengiant užtvankas.

Į priešgaisrinės apsaugos sustiprinimo darbą privalo aktyviai įsijungti ne tik apylinkių tarybos, kolūkių valdybos, bet ir komjaunimo pirminės organizacijos, jaunimas, moksleiviai.

Parduotuvė... pirty

Tai ne jumoras, o faktas. Salomėjos Nėries vardo kolūkio parduotuvė įrengta buvusi pirtyje. Savalme suprantama, kad tokiose darbo sąlygose negalima kultūringai aptarnauti pirkėją, palaikyti reikiamą tvarką, esantiškai ir skoningai išdėstyti prekes. Minėta parduotuvė yra kolūkio valdybos kalmyntystėje, bet nei valdyba, nei jos pirmininkas drg. Bitinas iki šio laiko nieko nepagalvojo, kaip įrengti kolūkyje kultūringą parduotuvę. Susitaikė su tokia padėtimi ir Rokiškio vartotojų kooperatyvo valdyba. Toks pavyzdys analiptol ne vienintelis. Labai blogose sąlygose dirba parduotuvės „Tarybų Lietuvos“, „Rageilų“ kolūkiuose, nepatenkinama švara ir tvarka Salų parduotuvėje. Visa tai labai gerai žino Rokiškio rajkoopsajungos vadovybė, bet nesitima priemonių tokią padėčiai išlaistyti. O galimybių tai padaryti yra. Štai „Duokiškio“ kolūkis savo jėgomis stato specialų pastatą parduotuvei. Tokią iniciatyvą turėtų perimti daugelis rajono kolūkių.

Labai teisingą mintį iškėlė sesijos dalyviai, jog prekybiniai taškai Rokiškio mieste išdėstyti neproporcingai gyvenotojų skaičiui.

Kaip taisyklė, visos parduotuvės yra Tarybų aikštėje, Respublikos ir Vytauto gatvių pradžioje. Nemažas kelio gabalas susidaro pirkėjui iš Respublikos gatvės galo arba, sakysime, iš Basanavičiaus ar Salomėjos Nėries gatvių, kol jis ateina į miesto centrą apsipirkti. Rokiškio vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas drg. Kasimovas apie tai tu-

Viešojo maitinimo įstaigos dirba blogai,

pasakė kalbėję deputatai drg. drg. Kaklauskas, Pranckūnas, Stankus ir kt. Čia yra optausta ir blogiausiai sutvarkyta mūsų prekybinių organizacijų darbo pusė. Daugelis rokiškietėlių nuolat skundžiasi nepatenkinamu miesto restorano darbu. Netvarka ir nešvara, mažas patiekalų asortimentas, neskaniai pagaminti valgiai, grubus aptarnavimas, — štai tie pagrindiniai trūkumai, kurie, matyt, labai mažai leidžia restorano direktorių drg. Jonauskienę. Negeresnė padėtis ir periferijos viešojo maitinimo įstaigose. Kam tenka pabuvoti Juodupėje, tas labai gerai žino vieną taisybę: neįsideda ko nors užkasti į porfelį — valkščiosi alkanas. Veikiančiame apdukiėjusiame bufete legalima gauti vienos, kitos rūšies žuvalų konservus, labai reikal duonos ir — pakankamai deglinės. Netgi peilto su šakute čia nėra. Matyt, Juodupės vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas drg. Rimkevičius bijo užžili į šį bufetą. O vis dėlto, reikėtų jį vieną gražią dieną atvesti, pasodinti už staliuko ir priversti išvalgyti dėžulę menkės konservų su pirštais, be

duonos arba su saldžiu sausainiu. Gal tuomet jis prieltų išvadą, kad Juodupėje jau labai seniai pribrendo reikalas turėti pulkią užkandinę su karšiais patiekalais.

Negeresnė padėtis ir Panemunėlyje, Tiesa, š. m. gegužės mėn. 17 d. mūsų laikraštyje Panemunėlio vartotojų kooperatyvo valdyba mėgino apgauti skalytojus, kurie skundėsi blogu užkandinės darbu. Valdyba rašė, kad, atseit, dabar padėtis ištaisyla, užkandinės vedėdai! Guzikauskienė duoti nurodymai ir, mažų mažiausia, kaip liaudis sako, keptų baltandžių net gali pavalgyti. O tikroji padėtis toli gražu kitokia. Ir šiandien Panemunėlyje nėra kur pavalgyti. Esamoje užkandinėje pagrindinę vietą užima degtinė, geležinkelio stoties bufetas priklauso Panevėžiui ir lodėi, neturėdamas vietoje viršininkų, dirba kada nori, o „Lino“ fabrike valgyklos iš viso nėra.

Blogai bedirbančių viešojo maitinimo įstaigų sąrašą būtų galima leisti dar ilgal, tačiau jau labai reikalinga, kad tokį sąrašą rajkoopsajungos vadovai pradėtų mažinti.

Mieste reikia daugiau parduotuvių

rėtų pagyvoti ir miesto pakraščiuose atidaryti naujus prekybinius taškus. Nepatenkina rokiškietėlių ir maisto produktų parduotuvė darbo valandos. Gastronomas atsidaro 9 val. Vadinasi, visi jau išėję į darbą. Pieno produktų parduotuvė serga sunkiai pagydoma vėlavimais ligą — nors užrašyta, kad veikia nuo 8 val., fak-

tiškai atsidaro pusę devynių ir tai be jokių produktų. Jie atvežami prieš pat devynias.

Štai kelios pagrindinės mintys, kurias iškėlė sesijos dalyviai. Priimtame nutarime numatytos konkrečios priemonės prekybos darbu rajone pagerinti. Netenka abejoti, kad mūsų kooperatininkai tai įvykdys.

žėja. Išdirbo 6 metus. Na, o paskiau už nesąžiningą darbą buvo atleista iš šių pareigų. Ir štai įsikūrė dabar vėl geroj vietele, iš kur gali savintis visuomeninį turį. Ir kaip gi gali atrodyti veršeliai, jei juo negauna ir pusės jiems skirtu pieno?

Kyla klausimas: ar gali tokie gyvulininkystės darbuotojai dirbti visuomeninėse fermose? Juk jie apgaulinėja kolūki, visus kolūkiečius, savo nesąžiningu darbu daro visiems žala. Klekvienas pasakys, kad tokius reikia kuo toliau vyti nuo kolūkio fermų. Juk mūsų kolūkyje gausu darbščių, sąžiningų kolūkiečių!

Grupė „Socializmo kelių“ kolūkio IV laukininkystės brigados kolūkiečių

KAIMYNAI ATVYKO... „Naujo gyvenimo“ ir „Vyturio“ kolūkių jaunimas tikrina

socialistinių
įsipareigojimų
vykdymą

Nuo ankstaus liepos 6 d. ryto prie „Naujo gyvenimo“ kolūkio kontoros būrlavosi jaunieji kolūkiečiai. Visi nekantariai laukė atvykstant savo kaimynų — „Vyturio“ kolūkio jaunųjų kolūkiečių.

Netrukus tolumoje, keldama didelius dulkių debesis, ant kalnelio pasirodė mašina, ir po poros minučių ji sustojo kontoros kieme.

— Na, ir keletis pas jus, iš vienos duobės nei mašiną stūmėme, — lipdamas iš mašinos, pasakė vyturietis fermos vedėjas Groblis.

— Talsome, remontuojame, — atsakė „Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininkas Tūska.

— O keliai vis blogi... vienbalsiai sušuko vyturietis.

Su tuo sutiko ir šeimnininkai.

Senelis sienlaikraštis

Svečiai sugužėjo į vidų. Vieni žiūrėjo ant sienų kabančias diagramas, kiti rausėsi dienyuose ir žurnaluose.

— Žiūrėkite, draugai, sienlaikraštyje „Kolūkiečio žodis“ rašoma apie pasirošimą pavarario sėjai, — sušuko vyturietis įskaitininkė Kvedaraitė, — o juk po keletos savaičių pliausime žiemkenčius.

— Net porą mėnesių atsilikio nuo gyvenimo jūsų redkolegija, — sako vyturietis pirmininkui Tuskai. Čia pat paraudusi stovėjo ir kluboskaityklos vedėja Gipiškytė, vadovaujanti redkolegijai.

— O dabar eisime apžiūrėti laukų, fermų, — pareiškė vyturietis.

Priekalštų nėra

Pirmoje brigadoje pirmiausia buvo sutikta kolūkietė Lasinskaitė.

— Na, parodykite, ką jūs auginate kolūkiui, — kreipėsi svečiai.

— Prašom, prašom. Štai cukriniai runkellai, — atsakė šeimnininkė.

— Nieko neprikūši — nė vienos piktžolės, gražiai atrodo, — vieninagal pripažino svečiai.

Gerai prižiūrimi cukriniai runkellai ir kukurūzai buvo rasti pas jaunąsias kolūkietes Džiugelytę, Rimkevičiūtę, Baršytę, Diržytę ir daugelį kitų.

Kukurūzus „ravi“ gyvuliai

Pakeliui vyturietis užsuko pas kolūkietę Matukienę. Čia vaizdas visai priešingas. Cukrinių runkelių visai nesimato iš po piktžolių.

— Neturėjau laiko, tuojau nuravėsi, — budo telsintis Matukienė.

— Lanko neturėjome, — bandė teisintis ir ketvirtos laukininkystės brigados kolūkietės Kvedaraitė ir Dudonylė. Jų auginami cukriniai runkellai bel kukurūzai apaugę piktžolėmis, sklypelių pakraščiai nuganyti gyvuliais.

— Kodėl jūsų kaimynės Mickytės cukriniai runkellai geri? — klausia vyturietis Kvedaraitės.

— Dar saulei netekėjus Mickytė visuomet išelna į cukrinių runkelių sklypą, o paskiau eina grėbti šieno, — priduria „Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininko pavaduotojas Džiugelis.

Kolūkio zootechniko Kriaučionio lydimi vyturietis apžiūrė ganyklas.

— Ganyklos geresnės už mūsų, — sako vyturietis melžėja Gurnikaitė, žiūrėdama į riebias, gerą mišinį edančias karves.

O kaip jūs, jaunieji kolūkiečiai vykdote įsipareigojimus

— Dėl to ir pleno jie primelžė po 918 litrų per pusmetį iš karvės, o mes tik po 785 litrus, — priduria „Vyturio“ kolūkio fermos vedėjas Groblis.

Tervydytė — pirmoji

Geriausia kolūkio melžėja Bronė Tervydytė, primelžusi iš karvės po 1066 litrus pieno, papasakoja, kaip ji prižiūri karves.

— Sv. rbiausia — pašarai ir priežiūra, — sako Tervydytė. — Anksčiau pūdymai buvo laikomi neužimtais, o šiemet užsėti mišiniams, todėl su pašaru tiek vasarą, tiek žiemą nebus trūkumų.

Labai sudomino kaimynus kiaulių ferma. Juk „Naujo gyvenimo“ kolūkio žemdirbiai kovoja už tai, kad šiemet būtų pagaminta 100 ha arimo nemažiau 40 cent kiaulienos. Su įdomumu buvo apžiūrėta naujos tipinės kiaulidės sliatyba.

— Šioje srityje jūs mus aplenkėte vos ne dvigubai, — prisipažįsta vyturietis brigadininkas Kondraška, — pas mus per pusmetį 100 ha arimo pagaminta 4,6 cent kiaulienos, o pas jus po 7,1 cent.

— Kada realizuosime auginamus 378 bekonus, savo įsipareigojimus įvykdysime, — sako pirmininko pavaduotojas Džiugelis.

Ilgai dar apžiūrėjo vyturietis savo kaimy-

nų ūkį. Vienur kritkavo, kitur patarė, o taip pat rado daug ko pamokytii.

Pasilinksminti nėra kur

Beinant į kontorą, vienas iš svečių pasiūlė apžiūrėti kultūrinės įstaigos.

— Vaizdinės agitacijos nėra, — vieninagal pripažino vyturietis, apžiūrėję kluboskaityklą, — taip pat ir palapės per mažos.

— Kolūkis turtinagas, o savo kultūros namų nesiruošia statyti, — girdėjosi balsai.

Atsakomasis vizitas

Po poros dienų „Naujo gyvenimo“ kolūkio jaunimo delegacija atvyko į „Vyturio“ kolūkį.

— Parodykite, kas gero yra pas jus, — pareiškė jie.

— Žiūrėkite, ką tik norite, — sako kolūkio

agronomė Makutėnaitė. — Mes nieko neslėpsime.

Svečiai palaukė prie karvių, prižiūrėti dobiuose.

— Koks paros išmilžis? — užklausė „Naujo gyvenimo“ kolūkio zootechnikas Kriaučionis.

— Vienuolika litrų gauname, — atsako melžėja Galgalaitė, — o pas jus tik po aštuonis telišeina. Prabėgs savaitė, kita ir, aš garantuoju, kad pleno gamybos srityje mes iškilisime į pirmą vietą.

Kaimynai pataria

— Pleno primelžimo sumažėjimo priežastis pas jus paskutiniu metu yra ta, — sako „Naujo gyvenimo“ delegacijai fermos vedėjas Groblis, — kad karvės rišamos peraugusiuose mišiniuose ir ne viską suėda.

Fermos vedėjas šilo mišinį plauti ir, apšlakčius pasūdytu vandeniu, duoti karvėms.

— Kada parvažiuosim į namus, būtinai taip ir darysime, — sako fermos vedėja Kreglytė.

— O mūsų pleno primelžimas šiuo metu didesnis dar ir dėl to, kad papildomai karvėms duodame po 2 kg milčių, — paaiškino fermos vedėjas Groblis.

— Dar 30 tonų pernykščio derliaus grūdų turime, todėl ir karvėms, ir kiaulėms duodame užtektinai, — įsiterpęs į pokalbį paaiškino kol-

ūkio pirmininkas Balbala.

Netoli karvių bandos yra kolūkiečių Iganaukaitės ir Remelkaitės prižiūrimi cukriniai runkellai ir kukurūzai. Visi jie nuravėli, apkaupiti.

— O kas čia per mišiny, — pasigirdo nustebimo balsai, atėjus prie kolūkietės Sirvydienės prižiūrimo sklypo, kuriame matėsi ir cukriniai runkellai, ir raudonieji burokėliai, ir morkos.

— Aš tik keletą dagelių pasisodinau, — telsinosi Sirvydienė, — ir tai tarp vogių...

„Naujo gyvenimo“ kolūkio jaunimo delegacija pripažino, kad kultūrinės įstaigos pas vyturietis dirba geriau. Čia išleistas įdomus, kovingas sienlaikraštis, gera vaizdinė agitacija.

Susumuojant patikrinimo rezultatus, galima pasakyti, kad abiejų kolūkių jaunimas padirbėjo nemažai. Antai „Naujo gyvenimo“ jaunieji kolūkiečiai įsipareigojo išdirbti 30 tūkstančių darbdienų — išdirbo jau 10 tūkstančių, vyturietis — 6000, išdirbo 3.393 darbdienus. Eilė kolūkiečių, kaip „Naujo gyvenimo“ kolūkio — Džiugelytė, Vašlaka, Narbutas, Kvedaras, „Vyturio“ kolūkio — Daščioras, Dručiūnas, Purinkevičius ir eilė kitų išdirbo po 100—200 darbdienų.

„Naujo gyvenimo“ kolūkio jaunimas neįvykdė savo įsipareigojimų — užveisti 2 ha kolūkinio sodo. Reikia tikėti, kad jie šį darbą atliks rudenį. Taip pat šiame kolūkyje teuzveistas vos vienas gėlynas.

Kartu buvo atžymėta, kad abiejuose kolūkiuose nesijaučia gero pasirošimo artėjančioms šovingosioms Lenino komjaunimo 40-osioms metinėms. Nuo šio darbo stovi nuošaliai kolūkių kultūrinis įstaigų darbuotojai.

Reikia tikėtis, kad patikrinus socialistinio lenktynavimo eigą, pasidalinus patirtimi ir pašalinus esamus trūkumus, duotasis žodis bus garbingai įvykdytas.

V. Petrokas,
B. Vaišūnas

Vilkaviškio rajono Komjaunimo vardo kolūkis per pirmuosius penkis šių metų mėnesius šimtui hektarų arimo gavo po 21 centnerį kiaulienos. Dabar penima 800 kiaulių. Šiemet kiekvienam šimtui hektarų ariamos žemės bus pagaminta po 70 centnerių kiaulienos.

Nuo traukoje: geriausiaji kiaulininkė Stasė Darmavičiūtė, išauginusi iš kiekvienos jai priskirtų 11 kiaulių po 12,5 parselio ir jau nupenėjusi 75 bekonus.

M. Ogajaus (ELTA) nuotr.

Žinios

aple natūralnių pievų ir sėtinų žolų šienavimo bei siloso gamybos eigą rajono kolūkiuose 1958 m. liepos 10 d. (plano įvykdymas procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nušienauta		Pagaminta siloso
		Natūralinių pievų	Sėtinų žolų	
Rokiškio MTS zona				
1.	Liudo Giras v.	32,5	17,4	3,9
2.	„Naujas gyvenimas“	32,0	27,7	6,0
3.	„Nemunėlis“	7,6	43,0	—
4.	Marytės Melnikaitės v.	27,0	25,1	3,9
5.	„Pergalė“	27,0	50,0	3,7
6.	„Pilis“	31,6	20,0	5,0
7.	„Pirmyn“	19,0	14,2	7,5
8.	„Rageliai“	4,1	—	—
9.	Salomėjos Nėries v.	9,0	7,4	11,4
10.	„Socializmo kelis“	25,0	35,0	11,7
11.	„Tarybų Lietuva“	7,1	31,1	11,4
12.	„Tikruoju keliu“	12,6	13,2	17,2
13.	„Žvaigždė“	—	38,2	5,1
	Viso:	17,0	24,8	6,9
Panemunėlio MTS zona				
1.	„Artojas“	100,0	15,0	17,4
2.	„Atžalynas“	20,0	85,0	14,7
3.	„Duokiškis“	51,2	28,0	5,4
4.	„Gegužės Pirmoji“	41,0	45,7	11,7
5.	„Jaunoji gvardija“	36,1	26,4	5,2
6.	„Lenino kelis“	40,0	54,0	11,3
7.	Mičiurino v.	11,0	47,8	15,5
8.	„Šetekšna“	81,2	24,0	10,3
9.	„Už taiką“	25,0	87,5	20,0
10.	„Vyturys“	26,3	17,7	21,1
11.	„Žalgiris“	5,0	61,9	—
	Viso:	37,5	43,7	12,0

Rajono žemės ūkio inspekcija

Pažangiausias ir pigiausias būdas žaliems pašarams išlaikyti

Dobilai, lucerna, vikiai, barkūnas ir kitos ankštinės žolės, o taip pat viksvos, dilgėlės, bulvienojai blogai silosuoja. Tokius augalus reikia konservuoti cheminiu būdu. Tai pažangiausias, pigiausias, prielamiausias žalių pašarų išlaikymo priemonė.

Konservuoti pašarai nepakeičia savo išvaizdos, turi žalią gelsvą spalvą ir malonų kvapą. Juos noriai ēda visgyvuliai.

Lyginant su įprastu silosavimu, konservuotame pašare maisto medžiagų nuostoliai sumažėja beveik du kartus, baltymų irimas — 3—4 kartus, o karotinas, iš kurio susidaro vitaminas A, išlieka beveik visais.

Konservuojant nesu-

medėjusias, sultingas žoles, galima jų nesmulkinti. Bet augalus su stambiais sumedėjusiais stiebais reikia smulkinti. Žalia masė į tranšėjas, bokštus, duobes pakraunama tokiu pat būdu, kaip ir silosuojanti. Kiekvienas sluoksnius apšlakstomas konservuojamų skiediniu ir suminamas arkliams ar vikšriniais traktoriais.

Skiediniai pagaminami įvairiai. Prof. A. Zubrilino preparatas AAZ. Kiekviename 4,5 litro vandens išilpyti 1 litrą techninės druskos rūgšties ir 62 gramus natrio sulfato arba 140 gramų gliuberio druskos.

Vienai tonai žalios masės šio skiedinio reikia silosuojanti dobius,

TRAKTORININKAI LENKTYNIAUJA

Ivykusiame LLKJS Rokiškio RK biure buvo suves'i komjaunimo — jaunimo traktorinių brigadų soclenktynių rezultatai už 1-į pusmetį. Šiose soclenktynėse dalyvauja „Atžalyno“, „Jaunosios gvardijos“, „Nemunėlio“, „Pilies“ kolūkiuose dirbančios komjaunimo-jaunimo traktorinės brigados. Suvedus soclenktynių rezultatus, 1-ją vietą užėmė „Jaunosios gvardijos“ kolūkyje dirbanti traktorinė brigada, vadovaujama K. Jurgelio. Ši brigada metinį darbų planą įvykdė 73 procentais. Antroji vie-

la atiteko „Nemunėlio“ kolūkyje dirbančiai jaunimo traktorinei brigadai, vadovaujamai mechanizatoriaus V. Dūdės. Ji metinį darbų planą įvykdė 54 proc. LLKJS RK būras traktorinę brigadą, užėmusią 1-ją vietą, apdovanojo pagyrimo raštais.

Traktorininkai lenktyniauja toliau. Neužmiršta jie pasimokyti iš savo draugų, pastekusių darbe geresnius rezultatus, dažnai vyksta vieni pas kitus, dalinasi darbo patirtimi.

V. Keršulis

Į PLĖŠININES ŽEMES

Šiemet, kaip ir praėjusiais metais, dalis Salų žemės ūkio technikum mokslėvių, „Lino“, „Nemuno“ fabriko darbininkų, įvairių įstaigų tarnautojų ruošiasi vykti į Kazachstano plėšinius padėti naujakuriams nulmti gausų derlių.

Dabartiniu metu komjaunimo rajono komitetui pateikta virš 40 pareiškimų norinčiųjų dirbti nulmant derlių. Tai Salų žemės ūkio technikum mokslėviai Daugėla Česlovas, Šerekonaitė

Ona, Šatkutė Elena, iš „Lino“ fabriko — Petuchovas Michailas, nemunieis Marcinkevičius Povilas ir daugelis kitų. V. Piskarskas

MASKVOS SRITIS. Klinsko dirbtinio pluošto kombine viskozinių dirbtinių apdailinimo ceche pastatyta pusiau automatinė apdailinimo mašina „OK-1“, perleidžianti 6 tonas dirbtinio šilko per parą. Nuotraukoje: operatorius Tiagačiova prie apdailinimo mašinos valdymo pulto. E. Jevzerichino (TASS) nuotr.

Kodėl rokiškiečiai nelanko savo kultūros namų?

Su tokiu klausimu redakcija kreipėsi į skaitytojus. Žemiau spausdiname gautus atsakymus į šį klausimą.

ATBAIDYTI—LENGVA, REIKIA DIRBTI KITAIP

Prieš 4 metus, kada pulkūs buvusio grafo rūmai atiteko jaunimo kultūriniam naudojimui, kada juose įsikūrė kultūros namai, mašinė ir vaikų bibliotekos, kraštotyros muziejus, visi gausiai lankėsi į šias kultūrinės įstaigas. Iš pat pradžių pradėjo dirbti choras, dramos ir liaudies šokių rateliai. Buvo pravedami įdomūs knygų aptarimai, konferencijos, kuriose gausiai ir aktyviai dalyvavo ne tik jaunimas, bet ir vyresniojo amžiaus žmonės. Visiems atrodė, kad ši gera pradžia tarnaus tolesniam kultūrinio darbo sėkmingumui. Tačiau laukė nusivylimas.

Reikiam jaunimui vien pasižokti neužtenka, o choro, liaudies šokių repetitijos vykdavo nepunktualiai ir vis su didesnėmis pertraukomis. Visiems nusibodo klausyti tų pačių išdiliusių plokštelių muzikos, kultūros namai pradėjo tuštėti. Nei patys didžiausi saviveiklininkai entuziastai nuleido rankas. Ir todėl neatsitiktinai daug jaunimo šandien vakarus praleidžia vietinio ūkio valdybos klubo ar net pavienių asmenų organizuojamuose šokuose, kurie, deja, praeina ne kultūringai, nieko gero jaunimui neduoda.

Aišku, miesto jaunimas su tokia padėtimi negali sutikti ir laukia

iš kultūros namų naujų energingų priemonių, konkretaus vadovavimo meno saviveiklos kolektyvams. O tam kultūros namai turi visas sąlygas ir galimybes. Laikas nušluostyti dulkes nuo užsigulėjusių muzikos instrumentų, mesti nusidėvėjusias plokšteles, atgalvinti dainų ir šokių ansamblių, įjungiant naujai gautas birbynes, atkurti džiažą.

Reikia pagalvoti ir apie ruošiamų vakarų tematiką, daugiau tartis tuo klausimu su jaunimu.

Labai atbaido kultūros namų lankytojus, o taip pat ir saviveiklininkus, punktualumo stoka. Reikia pagaliau, užbaigti su šia įsisenėjusia liga.

Kultūros namai vėl išvystys savo veiklą, jeigu jų direktorius Kuz-

menė ir meno vadovas Zalenkauskas ryžtingai imsis kultūrinių priemonių organizavimo, patys jose aktyviai dalyvaus, jeigu kiekvienas poilsio vakaras įneš ką nors naujo. Tuomet nereikės prašyti miesto vykdomojo komiteta išleisti nutarimą „Dėl šokių uždraudimo kietuose“.

Mūsų saviveiklininkai nori dirbti ir pasirodyti ne tik mieste, bet ir pavažinėti po įvairias rajono vietoves, o taip pat ir už jo ribų. Čia jiems turi padėti rajono kultūros skyrius. Rajono mašinė biblioteka irgi daug gali pajalvinti kultūros namų darbą.

Kai jaunimas pamatys, kad kultūros namai pakeitė savo darbo stilių, kai tas darbas bus organizuojamas naujais metodais ir formomis, nebereikės kelti klausimo — kodėl rokiškiečiai nelanko savo kultūros namų.

B. PULVIKIS
LLKJS RK sekretorius

Nuobodu — štai kas, draugai!

Praėjusiais metais kultūros namuose retkarčiais pasigirdavo orkestro arba akordeono garsai, jaunimo dainos. Deja, šiemet jų visai nesigirdi.

Kultūros namų meno vadovas Zalenkauskas, užsiėmęs antraeiliais dalykais, užmiršo savo tiesioginį darbą. Nuobodu dabar mūsų kultūros namuose. Neretai tenka pamatyti, kaip jaunimas šeštadienio vakarais patraukta Bajorų arba kitų kaimų link į šokius, gegužines.

Kultūros namuose yra daug ir įvairių muzikos instrumentų, yra ir gablių muzikantų. Tik reikia, kad kultūros namų vadovybė parodytų iš savo pusės daugiau organizuotumo, iniciatyvos. Rokiškiečiai tikisi, kad pagaliau kultūros namuose vėl suskambės muzika ir dainos. O tuomet juos gausiai lankys ir miesto, ir katmo gyventojai.

N. CINČENKA
LKP RK instruktorius

Kodėl tyli kanklės?

Jau 4-ti metai, kai Rokiškio kultūros namuose susikūrė kanklių ansamblis. 1955 metais, savo darbo pradžioje, šis kolektyvas jau dalyvavo respublikinėje dainų šventėje Viltuje. Įtempto poros mėnesių darbo rezultatai nenuėjo velniui. Kolektyvas varžėsi su geriausiais instrumentalistais ir respublikoje užėmė III vietą. Daug koncertuodavo pačiame Rokiškyje. Vieno žodžiu, dirbo.

Slinko metal. Kanklininkų būrys gausėjo. Vietoje šešių instrumentų, kultūros namai įsigijo dešimtį kanklių. Kolektyvas pagausėjo, ledai pralaužė. Išmokti skambinti irgi nebe taip sunku.

1957 metais Rokiškio kultūros namuose buvo susikūrus dainų ir šokių ansamblis. Gil būl, ne viena kanklininkė, dainininkas ar šokėjas pagalvojo, kad susikūrus tokiam saviveiklininkų

kolektyvui, Rokiškio saviveikla nebeužmigs, jų dainos, šokiai, muzika dažnai skambės ne tik Rokiškyje, bet jie galės išvykti koncertuoti ir į kitus miestus, į visus rajono kampelius. Deja, atsitiko visai ne taip. Dėl kažkokių priežasčių ansamblis išnyko. Dabartiniu metu kultūros namuose nebeveikia ir kiti saviveiklos kolektyvai, išskyrus gal tik šokėjus. Tačiau ir jiems vieniems nusibodo dirbti. Kanklės liko visai užmirštos, o dabar — visai nutilo. Tarpašoninio festivalio-dainų šventės metu jos visai nepasirodė. Vargais negalais, pačių kanklininkų iniciatyva, jos pasirodė tik konkurstiname koncerte, ir tai iš viso tik penktos kanklininkės.

Daugelis kanklininkų, turinčių pas save instrumentus, nesilanko į repetitijas, tuo pačiu trukdo dirbti visam kolektyvui. Jeigu jos neturi laiko, negali atsilankyti į repetitijas, tai kam dar laiko pas save kankles? Tegū jas ima tas, kas gali, kas nori su jomis dirbti. O norinčių atstary pakankamai.

Labai norėtųsi, kad visoms šioms bėdoms kartą atėtų galas, kad vadovai, kultūros namų vadovybė darbą suorganizuočiau taip, kad kanklės vis darčiau ir garsiau skambėtų.

A. DANIONAITĖ,
B. MILAKNIENĖ
kultūros namų kanklininkė

liucerną — 80 litrų, dobilų motiejukų mišinys — 60 litrų, bulvienojams, viksvoms ir kitokioms laukinėms žolėms — 40 litrų.

Konservuojant preparatu AAZ dobilus, reikia įsigyti kiekvienai tonai dobilų po 14,5 litro koncentruotos druskos rūgšties ir po 2 kg gliuoberio druskos, iš viso už 5,40 rb.

Mano tyrimai parodė, kad galima konservuoti nesmulkintus dobilus vien druskos rūgštimi, nenaudojant gliuoberio druskos, vienai tonai žalių dobilų sunaudojant 8,5 litro koncentruotos druskos rūgšties už 2 rublius.

Vietoje mlėtojo galima naudoti preparatą k-2. Jis gaminamas tokiu būdu. Prie 21 litro vandens pridėjama 1 litras steros rūgšties ir, gerai išmaišius, įpilama 1 litras druskos rūgšties. Vienai tonai žalios

masės retkia šio skiedinio: konservuojant liucerną — 100 litrų, dobilus — 80 litrų, dobilų motiejukų mišinį — 75 litrų, varpinės žolės — 65 litrų, bulvienojus — 60 litrų, viksvas ir kitas laukines žoles — 50 litrų.

Man pavyko surasti ir išbandyti naują žalių pašarų konservavimo metodą. Vienai tonai dobilų žalios masės reikia 4,28 kg 100 procentinės fosforo rūgšties. Tą rūgšties kiekį galima pagaminti iš 10,7 kg superfosfato ir 2,14 kg koncentruotos steros rūgšties.

Atsvertą superfosfatą ir steros rūgšį reikia supilti į medinį lovį ir atsargiai maišyti, kad steros rūgštis iš superfosfato išskirtų fosforo rūgšį. Taip pagamintą tyrelę reikia atskiesti medinėje statinėje. Vienai tonai dobilų reikia imti 60 litrų vandens.

Tyrelę gerai išmaišyti vandenyje ir palikti, kol drumzlinas vanduo nusislovės. Per tą laiką statinės dugne nusėda reakcijos metu susidaręs gipsas.

Nusiskaidriusį skystį supilti kiton statinėn. Šis skystis ir bus apytikriai 100 procentų stiprumo fosforo rūgšties skiedinys, kurį ir reikia naudoti, apipurkščiant konservuojamą žalią masę. Konservuojant liucerną, imti pusantro karto daugiau superfosfato ir steros rūgšties, negu dobilams.

Tokiu būdu paruošiu fosforo rūgšties skiediniu pernai Gardino žemės ūkio technikum mokomajame ūkyje buvo užkonservuota 36 tonos dobilų atolo. Gautas puikus pašaras. Per šiu metų balandį jis buvo sušertas karvėms. Dvylikos tirtamų karvių grupė, kuri gaudavo fosforo rūgštimi konser-

vuotus dobilus, davė 9,44 proc. pieno daugiau negu kontrolinė karvių grupė, gavusi kukurūzų silosą. Be to, pirmos karvių grupės pieno riebumas buvo 0,13 proc. didesnis. Tai rodo, kad fosforo rūgštimi konservuotos ankštinės žolės gali pavaduoti koncentratų ir kaulamilčių.

Tenka pabrėžti, kad ankštinių žolių konservavimas fosforo rūgštimi yra labai pigus. Vienai tonai dobilų sunaudojama už 3,15 rublio superfosfato ir už 90 kapelkų akumulatorinės steros rūgšties, iš viso už 4,05 rublio. Du darbininkai per 8 darbo valandas paruošia fosforo rūgšties skiedinio 40 čial tonų dobilų. Tas darbas atsieina apie 24 rublius, jei darbininko atlyginimą vertinsime po 12 rublių už dieną. Tuo atveju fosforo rūgšties skiedinio pagami-

nimas vienai tonai dobilų atsieis 60 kapelkų.

Išlaidos žaliai masėi aplaistyti su kaupu padengiamos tuo, kad dobilus galima konservuoti nesmulkintus. Be to, šiuo skiediniu apšlakstyta žalia masė greičiau susmenga, labiau susimina, ir dėl to jos į tranšėjas telpa 15—20 proc. daugiau negu silosuojant paprastu būdu.

Cheminiu būdu konservuoti pašarai šeriami gyvuliams tokiu pat būdu ir tokiais kiekiais, kaip ir paprastu būdu gamintas silosas.

Kolūkis labai daug laimės, jeigu net ir dobilus, liucerną, užuot džiovinęs šienulį, užkonservuos. Reikia visiem kolūkiams kuo plačiausiai naudoti šiuos pažangius pašarų konservavimo būdus.

P. RIMŠA
Žemės ūkio mokslų kandidatas

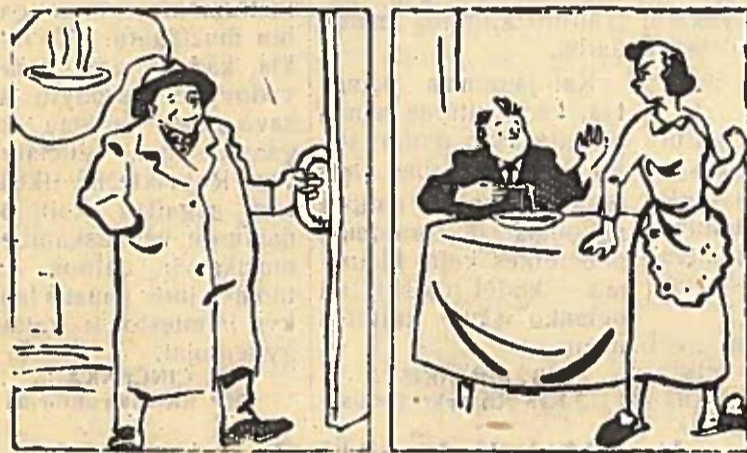
TIESIU TAIKYMU

„Sėkėsnos“ kotūkyje kukurūzai, ypač IV brigadoje, kuriai vadovauja Balaišis, užaugo piktžolėmis.

Pirmininko pavaduotojas Žvirblis: — Davėm žodį didelį dėmesį skirti kukurūzams, o jie ėmė ir prapuotė...
Brigadininkas Balaišis: — Palauk... Šuva loja, tur būt, su-rado.

VILTIS IR TIKROVĖ

Jis turėjo viltį skaniai papletauoti...

Ir...

Rajkoopėjungos restorano darbe iki šio laiko yra labai daug trūkumų: trūksta švares, tvarkos, įvairios patiekalų pasirinkimo, kultūringo aptarnavimo.

(Faktas).

Krokodilui apsilankius „Medžlotojas Žvirblis“

Tokio pavadinimo korespondencijoje, tilpusioje „Po spalio vėliava“ Nr. 51 (1689), buvo kritikuojamas „Jaunosios gvardijos“ kolūkio agronomas A. Žvirblis.

Rokiškio LDAALR komitetas pranešė, kad iškeiti faktai teisingi. Šautuvėlis iš agronomo Žvirblio palmtas.

Tai buvo VI pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio Maskvoje dienomis. Politechnikos muziejuje įvykslame vakare su šūktu „Atėitis prasideda šiandien“ Vilniaus elektrografijos instituto inžinierius J. Žilevičius pademonstravo savo sukonstruotą nepaprastą elektrinį foto aparatą. Specialiu puslaidininkų popieriumi jis per 20 sekundžių be negatyvo padarė nuotrauką. Novatoriškas išradimas toliau tobulinamas ir bus sėkmingai taikomas medicinoje.

Nuo senų laikų gydytojai svajojo apie tai, kaip iki minimumo sutrumpinti laiką rentgeno nuotraukai padaryti. Bet tam reikalingas ypatingas filmas, kurio nereikėtų ryškinti labora-

KADA NORIU — VAŽIUOJU...

Taip prasideda dainelė, kurią labai mėgstą keleivinio autobuso šoferiai, važinėjantieji iš Rokiškio į Juodupę ir atgal. Iš Juodupės jie išvažiuoja kada tik panorai: 10–20 mi-

nučių anksčiau, o birnelė, kurią labai mėgstą čiau kaip valandą Kam tuomet tvarkaraštyje parašyta: „Iš Juodupės autobusas išvyksta 14 val. 44 min.“

ATEITIS PRASĪDEDA

ŠIANDIEN

torijoje. Tokius filmus jau išmoko daryti elektrografijos institutas. Tai vis tas pats popierius su puslaidininkų sluoksniu, jautrus šviesai. Šviesos spindulius jame pakeičia rentgeno spinduliai. Gydytojas, turėdamas portatyvų rentgeno aparatą, pirmą kartą galės daryti nuotrauką nepasitraukdamas nuo ligonio lovos. Su tokio rentgeno aparatu galima per akimirką užfiksuoti nuotraukoje įtrūkimą sudėtinguose mašinių mazguose, tuštumą stambiuose liejinuose.

Tikrai neriboti vaizdų dauginimo elektrografiniu būdu panaudojimo galimūmai. Elektrografijos pagalba galima bus daryti sudėtingas nuotraukas kosminėje erdvėje, spalvotas iliustracijas, greit dauginami sudėtingų piešinių ir žemėlapių brėžinius. Bet svarbiausias naujų elektrografinių spausdinimo metodų taikymas, kaip apie tai pareiškė ir pats išradėjas, yra jų panau-

dojimas knygų spausdinimui. Tai visiškai suprastins šį ilgą ir daug darbo šiuo metu reikalaujantį procesą. Feromagnetinis arba puslaidininkų filmas pakels gremėzdžiškas spausdinimo mašinas, atkris reikalingas naudoti šiam tikslui šriftą.

Šiomis dienomis elektrografijos mokslinio tyrimo institute įvyko mokslinės tarybos išplėstinis posėdis, skirtas šios mokslinės įstaigos pirmosioms metinėms paminėti. Instituto direktorius J. Žilevičius pasakojo apie darbo rezultatus ir uždavinius ateičiai. Padaryta nemažai. Paruoštas vaizdo magnetinio užrašymo procesas, pagamintas aparatas brėžiniams daugini elektrostatiniu būdu, mašina pramoninei puslaidininkų popieriaus gamybai, ruošlama greitoji fotografija ir rentgenografija.

IŠ KULTŪRINIŲ AUGALŲ ISTORIJS

(Tęsinys. Pradžia 54 Nr.)

Iš ko mes sužinome apie praeitį

Taip pavadintas antrasis V. Rotmalerio straipsnio „iš kultūrinių augalų istorijos“ skyrius. Jame autorius papasakojo skaitytojui, kad apie visą tolimą praeitį žmogus sužinojo ne iš istorijos knygų, nes visa tai vyko gerokai dar prieš tai, kai atsirado raštas. Kultūrinių augalų istorija alkurama daugeliu būdų. Pavyzdžiui, gausios medžiagos duoda vieni ir tų pačių augalų pavadinimų lyginimas. Antai, daugelyje Europos ir

Azijos šalių miežių pavadinimas toks pat: matyti, jis kilęs iš vienos, bendros šaknies. Kalbininkai patiekė daug duomenų, kurie padeda nustatyti spėjama kultūrinių augalų amžių ir kilmę.

Botanikai tyrinėja kultūrinių ir laukinių augalų ypatybes bei jų specifines savybes. Remiantis šiais duomenimis, galima padaryti išvadą, kad jie yra giminingi. Lino ir džuto žmogus žino tik kultūrines rūšis, jie alkilo pas mus iš kitų rajonų. Bet Viduržemio jūros šalyse yra labai panašūs į juos augalai. Jie netinka auginti, nes prisitaikę prie savaiminės sėjos, ir jų raidos ciklas trunka ne vienerius metus. Ir vis dėl to galima spėti, kad jų senovės pirmakiai galėjo būti tas pagrindas, iš kurio buvo išvesti kultūriniai augalai, duoda mums pluoštą.

Egipto kapuose ir kituose Rytų senovės paminkluose rasta daug piešinių, kurie vaizduoja įvairius žemės ūkio darbus. Šie dokumentai mums daug ką pasako. Neretai archeologai kasinėdami randa ant senoviškų molinių indų šuklų grūdų atspaudus. Kartais jie suranda net sandėliu su apanglėjusių grūdų likučiais. Tokių grūdų analizė padeda nustatyti kokios kul-

tūros buvo auginamos tais laikais.

Iki šiol kasinėjant rasti daiktai, priklausomai nuo apdalos kokybės, buvo priskiriami akmenis, bronzos ir geležies amžiams. Kiekvienas šių periodų buvo dalinamas į ankstyvąjį ir vėlyvąjį. Be to, tik apytikriai būdavo nustatoma, kada daiktai pagaminti, nes tautų, nors ir gyvenančių vienodu laiku, kultūros lygis nėra vienodas. Net šiandien dar yra genčių, kurios gamina apyvos reikmenis iš medžio, akmenis ir kaulo, kurios nežino metalo. Į pagalbą archeologijai atėjo fizika. Šis mokslas dabar nustato tolimais amžiais gyvenusių gyvulių amžių.

Augalų plitimo keliai

Maždaug prieš 4500 metų ariamosios kultūros — apie tai jau buvo kalbėta anksčiau — prasisverbė iš Mažosios Azijos į Europą.

(Pabaiga sekančiame Nr.)

Dviejų technikų draugystė

Nuoširdi draugystė užsimezgė tarp Salų žemės ūkio techniko ir Latvijos TSR Bebrinės žemės ūkio techniko mokslievių. Pasikeitus laiškais, Bebrinės techniko mokslieviai užkvietė saliečius į svečius.

Buvo šeštadienio vakaras, kai į Bebrinės techniko kiemą įvažiavo dvi mašinos, pilnos svečių iš Salų žemės ūkio techniko. Mašinas apspinta šeimininkai. Girdisi sveikinimo šaksniai, juokas, užsimezga bendra kalba.

Cheminės pramonės automatizacija

MASKVOS SRITIS. Voskresensko V. V. Kuibyševo vardo cheminiame kombinatavienoje iš stambiausių šalies mineralinių trąšų ir sieros rūgšties gamybos įmonių — atliekami dideli darbai mechanizuojant ir automatizuojant gamybinius procesus.

Nuotraukoje: superfosfato vyresnysis paruošėjas F. P. Stepanovas prie sieros rūgšties automatinio dozavimo valdymo skydo.

E. Jevzerichino (TASS) nuotr.

Truputį pailsėjus, įvyksta susitikimas tarp vyrų krepšinio ir tinklinio komandų. Čia pranašesni šeimininkai. Salų žemės ūkio techniko komandos rezultatu 0:3 pralaimi tinklinį ir 43:65 krepšinį.

„Daug plojimų susilaukė saliečių atliekamos lietuvių liaudies dainos ir šokiai. Karštomis katėmis sutiko latviai lietuvišką šokį „Gaidys“. Šeimininkai irgi pastrodo su savo programa. Uždainuojama latvių liaudies daina „Gaideliai“. Nors ją dainuoja lietuviškai ir latviškai, tačiau visi pripažįsta, kad ji skamba darniai.

Ilgai nenutyla dainos, atliekamos tai lietuviškai, tai latviškai. Jaunimas linksmiasi iki vėlumos.

Atsiveikindami Bebrinės žemės ūkio techniko mokslieviai pažadėjo atsilankyti į Salas.

B. Ramutis

ATITAIŠYMAS

„Po spalio vėliava“ Nr. 54 (1692) trečiame puslapyje palaidinto straipsnio, pavadinto „Kodėl siloso 6, o ne 10 tonų?“, 2 skilties 26 eilutėje ir 3 skilties 23 eilutėje pavardę skaityti „Jakubonis“.

Redaktorius Z. LAPINSKAS

PILIEČIŲ DĖMESIUI

VITAMINO „C“ SIRUPAS STIPRINA ORGANIZMĄ, SUŽADINA APETITĄ, SUSTIPRINA ATSPARUMĄ LIGOMS. Ypač patariama vartoti vaikams, paaugliams, sergantiems tuberkulioze ir anemija.

Relkalaukte vilsoje vaistinėse.

Panevėžio vaistų sandėlis

VOKIETIJOS FEDERATYVINĖ RESPUBLIKA. Birželio mėn. Hanoveryje (Saksionija) įvyko masinė protesto demonstracija prieš atominį bundesvero apginklavimą, kuriame dalyvavo virš 40 tūkstančių žmonių. Nuotraukoje: demonstrantų kolona. Antroje gretoje eina keturi Žemutinės Saksionijos žemės ministras. DPA agentūros nuotr.